

Utrzymany w tonacji molo-
dziej czteroczęściowy „Koncert”
Weissa spina kłamrą utwory
na płycie. W pierwszej części
znajdujemy trzy kontrastowe
ogniwa: Grave-Allegro-Ada-
gio, jednak uwagę najbardziej
przykuwa radosna i ruchliwa
część druga (Presto) i – ponie-
kąd – zawierająca recytatywy
zadumana część trzecia (Ada-
gio). Z kolei ostatnie Vivace nie
jest jeszcze chyba dostatecz-
nie spójne.

Podsumowując, materiał mi-
mo swojego odniesienia do
epok minionych, jest tak efek-
towny dla współczesnego od-
biorcy, że po pierwszym wystu-
chaniu płyty koniecznie chce się
posłuchać jej jeszcze raz!

Ewa Skardowska-Kiljan

„Viva Vivaldi”:

Krzysztof Meisinger (gitara,
dyrygent) i Orkiestra Kame-
ralna

„Capella Bydgosiensis”,
Waldemar Kościelny (skrzypce
solo i koncertmistrz),

Małgorzata Węgierska-Posa-
dzy (wiolonczela) i Katarzyna
Tomczak-Feltrin (klawesyn)
DUX 2008

Upiorne kawałki

Polska inscenizacja „Upiora
w Operze” wystawiana na de-
skach Teatru Muzycznego Roma
bez wątplenia jest sukcesem.
Musical autorstwa Andrew Lloy-
da Webbera obejrzało w War-
szawie już prawie 200 tys. wi-
dzących. Kwęstią czasu stało się
więc, kiedy na rynku ukaże się
płyta zawierająca wersje audio
najpopularniejszych utworów
spektaklu. Doszło do tego 15
listopada i było poprzedzone
konferencją prasową utrzyma-
ną w konwencji pokazu kulinar-
nego. Odbyła się ona w hote-
lu Sobbieski z udziałem artystów
premierowej obsady przedsta-
wienia – tych samych, których
możemy usłyszeć na płycie. Da-
mianowi Aleksandrowi, Paulinie
Janczak, Marcinowi Mrozińskie-
mu i innym w nagraniu materia-
łu towarzyszyła Orkiestra i Chór
Teatru Roma pod dykcją Ma-
cieja Pawłowskiego oraz zespół
Five Lines.

Na płycie znajdziemy najbar-
dziej „upiorne kawałki”: „Upiór
w operze” (The Phantom of
the Opera), „Noc muzykę gra”
(The Music of the Night), „Pri-
madonna” (Prima Donna), „O
tyle proszę cię” (All I Ask of
You), „Maskarada” (Masquera-
de), „Szkoda, że cię nie ma”
(Wishing You Were Somehow
Here Again), „Stąd odrotu nie
ma już” (The Point of No Re-
turn). Dodatkowo zawiera ona
utwór „Il muto”, będący pasti-
szem opery buffo, który do tej
pory nie pojawiał się na tego
typu wydawnictwach. Płyta nie
jest pełnym zapisem spektaklu,
a jedynie zbiorem 13 staran-
nie wybranych kompozycji (w
tym dwóch instrumentalnych).
Co istotne ich układ sprawia, iż
słuchanie płyty może być miłym
przeżyciem także dla osób, któ-
re nie znają fabuły musicalu.

Atutem „polskich” utwo-
rów z musicalu jest ich rocko-
wa aranżacja, co podkreślił Tris
Penna, pracujący w Londynie ja-
ko dyrektor kreatywny – zajmu-
je się koordynacją nagrań mu-
zyki Webbera. Rockowy feeling
najlepiej słyszeć w głosie tytuło-
wego Upiora kreowanego przez
znanego choćby z polskiej wer-
sji musicalu „Miss Saigon” Da-
miana Aleksandra. Oprócz nie-
go największe wrażenie robi
Chirstine, a właściwie odtwa-
rzającą ją Paulina Janczak, śpie-
wająca w bardzo emocjonalny
sposób. Zresztą wypada pod-
kreślić, iż wszystkie interpretacje
klasycznych utworów w wyko-
naniu polskiej obsady są moc-
no „zaangażowane” w fabułę
sztuki. Warstwa muzyczna jest
bardzo wierna oryginałowi i po-
dobnie jak podczas przedsta-
wień cechuje ją pasja, drama-
tura i efektywność.

Minusem wydawnictwa
jest liczba utworów oraz dość
skromna w treść książeczka do-
łączona do płyty.

„Upiór w operze”, przez wie-
lu uważany za musical wszech
czasów, liczbą wystawień na
Broadwayu przebił już inne
wielkie dzieła Webbera „Koty”.
Od światowej premiery mi-
nęły 23 lata, podczas których
przedstawienie zdobyło ponad
50 znaczących nagród, łącz-
nie z najbardziej prestiżową Oli-
vier Audience Award. Musical
swoją ogromny sukces zawdzię-
cza przede wszystkim pięknej
muzyce Webbera oraz librettu
(autorstwa Webbera i Richarda
Stilgoe, słowa piosenek – Charles
Hart) na podstawie powieści
Gastona Lerouxa. Insceni-
zacja Teatru Roma jest (kolejną
po „Kotach”) non-replica pro-
duction, czyli opartą na pier-

woworze autorską insceni-
zacją w reżyserii dyrektora Romy,
Wojciecha Kępczyńskiego. Róż-
nice między oryginałem a pol-
skim odpowiednikiem widoczne
są m.in. w scenografii i kostiu-
mach.

Opisywana płyta z pewno-
ścią zwiększy jeszcze popular-
ność przedstawienia w Polsce.
Sądzę bowiem, iż po jej wystu-
chaniu wiele osób zapragnie
bliżej przyjrzeć się Upiorowi i je-
go urzekającej historii.

Michał Bigoraj
Artyści i Orkiestra Teatru
Muzycznego Roma
Upiór w Operze
Teatr Roma
Universal Music Polska

Kazik na ludowo

Twórczości Kazika Staszew-
skiego nie można oczywiście
zaliczyć do klasyki, ale pisanie
o niej tylko i wyłącznie w kate-
gorii muzyki rozrywkowej by-
łoby dużym uproszczeniem. Kazik
jest artystą niebanalnym. To sa-
mo można napisać także o jego
ostatnim projekcie, w którym
przedstawia własne, jak zawsze
bardzo interesujące interpreta-
cje utworów Silnej Grupy pod
Wezwaniem oraz solowych Ta-
deusza Chyły i Kazimierza Grześ-
kowiaka, liderów zespołu.

Silna Grupa pod Wezwaniem
powstała pod koniec lat 60. Jej
największa popularność przypa-
dła na pierwszą część kolejnej
dekady, czego efektem był m.in.
występ zespołu podczas otwar-
cia Mistrzostw Świata w Piłce
Nożnej w Niemczech w 1974
roku. Ich twórczość miała zna-
miona kabaretowo-ludowej,
a teksty traktowały o polskiej
wsi, ludowych rytuałach i oby-
czajach oraz chłopskich przywa-
rach. Jednak poza żartem i pasi-
szem można w niej znaleźć
wiele mądrości, refleksji i cel-
nych, aktualnych do dziś spo-
strzeżeń. Pozornie lekkie teksty
przemycaly treści wartościowe
i poważne.

Taki satyryczno-intelektualny
styl wydaje się więc idealny dla
Kazika, świetnie odnajdującego
się w takiej konwencji. Artysta
z pomocą multiinstrumentali-
sty Andrzeja Izdebskiego (będą-

cego także producentem płyty)
i kilku innych muzyków przed-
stawia własną aranżację daw-
nych utworów. Robi to z charak-
terystyczną dla siebie lekkością.
Co ciekawe utwory nie zosta-
ły jakoś specjalnie „przerobie-
ne” na rockową stylistykę (może
poza najostrożniejszym na płycie
„Odmiercem”) i – choć inaczej –
to nadal brzmią przede
wszystkim bardzo melodyjnie,
a Kazik z charakterystyczną gło-
sową manierą znakomicie pod-
kreśla ich teksty. Nie imituje
ani chłopskiej gwary Grześko-
wiaka, ani wokalnego akcentu
Chyły. Inna sprawa, iż stylistyka
śpiewania Kazika jest wprost
stworzona do knajpiano-gwa-
rowych przyspiewek („Piwko”,
„Chłop żywemu nie przepuści”),
jednak również dobrze artysta
odnajduje się w utworach za-
haczających o tematykę „poza-
ziemską” („Wiedźmy”, „Pochód
świętych”) lub wiejską.

Na osobną wzmiankę zasłu-
guje utwór „W południe”, któ-
ry Kazik prezentował już wcze-
śniej wraz z formacją KNŻ (Kazik
na Żywo). W tej charakter-
ystycznej dla twórczości Grześ-
kowiaka kompozycji, w głosie
lidera Kultu słyszeć jakby tęsk-
notę za czasami, o których ona
traktuje.

Kazik Staszewski to przede
wszystkim świetny tekściarz.
Jednak w swojej bogatej i wie-
loprojektowej karierze (poza
macierzystym zespołem Kult
i dokonaniem solowymi, wy-
stępował m.in. w zespołach
KNŻ oraz różnych wcieleniach
formacji El Dupa) ma on także
bardzo udane eksperymenty ze
śpiewaniem repertuaru innych
artystów (choćby swego ojca
Stanisława, Kurta Weilla czy To-
ma Waitsa).

Słuchając płyty, można od-
nieść wrażenie, że Staszewski
znakomicie czuje się, śpiewa-
jąc utwory popularne ponad
30 lat temu, a jego własna in-
terpretacja dostarcza mu dużo
radości. To płyta bardzo ener-
getyczna, świetnie zonglują-
ca różnym muzycznymi stylami
i wykorzystująca mało popular-
ne instrumenty (np. akordeon).
Kazik brzmi na niej naturalnie
i przekonująco, a przedstawio-
ne w zmienionych aranżacjach
ponadczasowe utwory Silnej
Grupy pod Wezwaniem brzmią
świeżo i efektownie.

Michał Bigoraj
Silny Kazik pod Wezwaniem – Piosenki Silnej Grupy
pod Wezwaniem,
Kazimierza Grześkowiaka
i Tadeusza Chyły
Kazik Staszewski
SP Records